

[Bernhard Baunsgaard]

ster Henning Rasmussen bad om, at der hurtigt skete noget. Og så svarer justitsministeren i dag: man må huske på, at der er mand-skabsmangel, der sker en prioritering. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig sager, der kan være vigtigere end Danmarks internationale omdømme, understreget af 2 ministre. Kan justitsministeren antyde, hvad det er for sager, der skulle være væsentligere, sådan at man kan skubbe den undersøgelse 17 dage?

Wilhelm (VS):

Jeg synes i almindelighed, at der må være en vis margen for fejlskøn, selv om jeg synes, at man her overtræder den temmelig groft. Jeg synes, at ministeren svarer udenom, når han slet ikke går ind på den problemstilling, hr. Bernhard Baunsgaard nu har forsøgt at rejse et par gange. Her er ikke tale om en ganske almindelig sag, hvor Lyngby politi ud fra, at man jo ikke har ubegrænsede ressourcer, må prioritere. Her er tale om en sag, hvor Lyngby politi, efter at man så at sige har skrottet den, får besked på, at den skal behandles. Det får man af regeringen, og derefter undskylder ministeren nu en meget, meget lemfældig behandling med, at der jo er begrænsede ressourcer, og at man må prioritere.

Jeg synes, at det er på den baggrund, nemlig regeringens krav til Lyngby politi om at tage den sag alvorligt og at det, der senere skete, hvor enhver kan se, at sagen ikke er behandlet alvorligt, at vi ikke længere bare kan tale om en margen for fejltagelser og fejlskøn, men må tale om: hvad var det egentlig, der skete med den sag? Hvad skete der hos Lyngby politi? Hvad skete der hos den højeste anklagemyndighed, når sagen kunne blive skrottet for anden gang?

Derfor går mit spørgsmål på – selv om jeg godt ved, at ministeren har svaret hr. Riishøj i går, at han ikke finder grundlag for nogen undersøgelse: vil justitsministeren overveje at få foretaget en uvildig undersøgelse, eller bliver vi andre nødt til at komme med et krav til regeringen i form af et beslutningsforslag el.lign. for at få regeringen til at foretage den uvildige undersøgelse af, hvorfor det gik sådan med politiets og med anklagemyndighedens behandling af denne sag?

Riishøj (SF):

Jeg vil godt spørge, om man konkluderende skal opfatte det sådan, at justitsministeren mener, at Lyngby politi har handlet korrekt. Jeg kan forstå, at den tidligere justitsminister i dag mener, at Lyngby politi ikke har gjort det, og at der er grund til en nærmere undersøgelse af den her sag. Mener justitsministeren, at Lyngby politi samlet har handlet korrekt i denne sag? Det tror jeg det er meget vigtigt at få at vide som en samlet vurdering af det her forløb.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er blevet nævnt af flere, at regeringen har givet et pålæg til politimesteren i Lyngby. Det er jeg ikke bekendt med var givet på det tidspunkt. Det er i hvert fald noget usædvanligt, hvis en regering giver et pålæg til en politimester om at gøre noget inden for et bestemt tidsrum i en bestemt sag.

Vi har det jo sådan her i landet – det vil jeg egentlig tro at vi alle sammen er interesserede i – at anklagemyndigheden, derunder politimestrene, uden pålæg fra en regering behandler deres sager på grundlag af anmeldelser o. lign. Det system vil jeg gerne opretholde, for jeg er bange for, at der bliver noget alt for politiserende over anklagemyndighedens almindelige virksomhed, hvis det er således, at regeringen skal angive, hvad den skal gøre i det enkelte tilfælde.

Jeg er blevet spurgt, om jeg anser den undersøgelse, den efterforskning, der er foretaget, for korrekt. Jeg vil gerne sige, at efter det resultat, der er kommet, hvor der rejses en sigtelse – hvor jeg ikke har og heller ikke mener at have grundlag for at undersøge en tidligere efterforskning, der indgår i den nuværende sigtelse – kan man efter min mening ikke stille spørgsmålet, om det har været korrekt. Jeg er overbevist om, at den samlede anklagemyndighed har ment, at det var korrekt og rigtigt, hvad den foretog sig.

Man kan selvfølgelig sige, når der senere kommer beviser frem, som efter anklagemyndighedens opfattelse fører til, at en sigtelse kan rejses, at så havde det været bedst, hvis denne sigtelse kunne have været rejst tidligere. Man må imidlertid medgive enhver, der foretager en efterforskning, at man ikke altid kan få alt frem med det samme, men at der undertiden må hengå nogen tid.